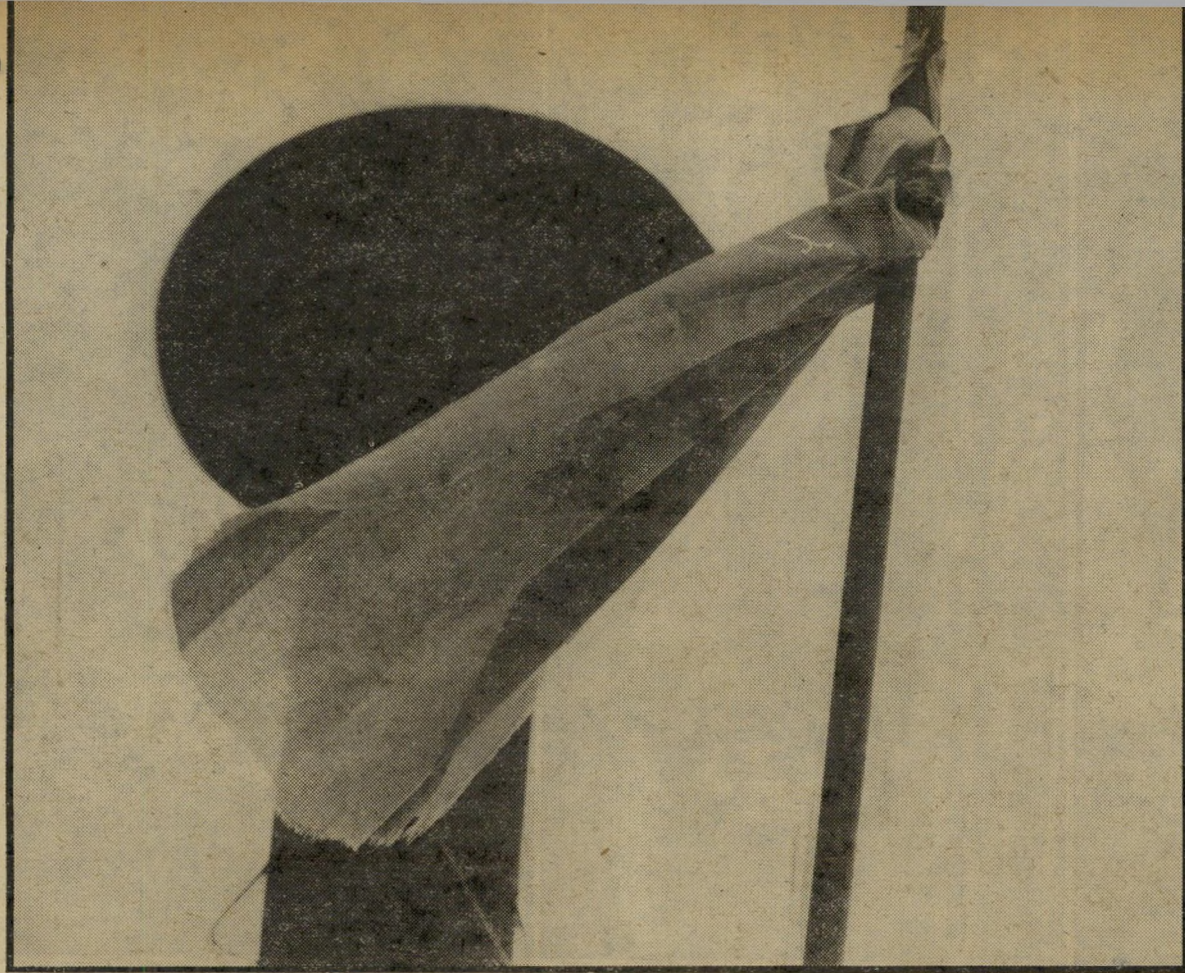

(המשך מעמוד 30)
 על כוונת, בחריין, קטר וזכו יותר מאשר מדינאים בירושלים.
 יחס קרוב זה לעולם הערבי אינו מפחית את רגש-העליונות שיש למצרים כלפי הערבים האחרים.
 מבחינה זו, אליסאדאת הוא מצי רי מובהק. יורשו של רעמס אינו סובל ביקורת מפי שליטים ערביים. הוא מגיב עליה בכזו ובעלכונות. יש במצריים התומכים במדיניות-השלום של סאדאת, אך הסבורים, כי הוא מפריז בהתקפותיו על השליטים הערביים. מדוע היה עליו להעליב את המלך האלד ואת יורש-העצר פאהד? אמר לי עיתונאי ערבי מאזור המיפרץ: „סאדאת לא טרח להתייעץ עימם ולהתחשב בהם לפני שטס לירושלים. הוא היה בטוח כי האמריקאים יכולים להכריחם להצטרף ליוזמתו. כאשר הם הגיבו ברעויה, הגיב סאדאת בזעם. „עכשיו הפכו כל היחסים עניין של עלבונות אישיים. כך זה כלפי סעודיה, וגם כלפי אש"ף. זה חבל. ניתן היה לנצל את המצב הנוכחי כדי לרכך את הניגודים. צריכים להפסיק את ההשמצות. להיראו בסבלנות. לשתוק זמן-מה. אבל הי משקע האישי חזק מדי.“
 הבעתי דיעה זו באוזני אחד האישים הקרובים לנשיא. „מדוע, שאלתי. ה" נשיא מתייחס אלינו בסבלנות כה רבה, בעוד שהוא מגיב בחריפות כזאת על דיברי הסעודים ואש"ף?"
 האישי השוכן בחיך אירוני דק: „אתכם אנחנו מכירים מזה שנים שנים בלבד...“

המרורה המתפשטת

עד רקע זה מובן שמסתננת נימה של שימחה לאיד בתהיחסותה של מצריים למלחמת עיראק-איראן.
 הנה הוכח, כי בלי ההשפעה המייצבת של מצריים, העולם הערבי מתפורר. אין שתי מדינות ערביות שהן תמימות-דעים. חזית-הסירוב התפרקה. מתנגדי סאדאת מחזיקים איש בגרון רעוו.
 „חורנו לימי העות'מאנים. יש בלקא" -ניוציה של העולם הערבי,“ אמר אנוס מנצור, העורך השנון של השבועון אוק' טובר. „נשבר הפולחן של עיראק החזקה, המסוגלת להנהיג את העולם הערבי. אך הוא חושש. „מלחמה זו תסתיים כמפלה של שני הצדדים. זה יכול להביא לתוצאות מרחיקות-לכת.
 „הצבא האיראני הממורמר יפיל את חומיני. הצבא הזה יפנה שמאלה.
 „הצבא העיראקי יפיל את סאדאם חור סיין. גם הוא יפנה שמאלה.
 „בשתי המדינות עלולות להת" חולל הפיכות פרויסוכייטיות.“
 כמו מנצור, כל המצרים הקררי בים לנשיא אליסאדאת עוקבים אחרי המלחמה בחשש. דעת כר" לב, תוצאותיה יכולות להיות שליליות בלבד.

אין לשמוח על מלחמה זו,“ אמר איש חשוב ביותר. „כל טובה העשויה לצמוח מן המלחמה תהיה קיצרת-טווח. בטוח הרחוק יותר, התוצאות תהיינה שליליות. את מחיר המלחמה משלמים הערבים העניים, והמדינות העניות באפריקה. למי של: סודאן, סומאליה, בנגלדש. הם קיבלו כסף מאיראן ומעיראק, ועכשיו יהיה כסף זה דרוש לשיקום מדינות אלה עצמן. מחירי הנפט יעלו.
 „זה יגרום לדהיסטאביליזציה מסוכנת, לעירעור המישטרים. בי עוקר בסודאן. זה יכול לערער את היציבות בכל העולם הערבי.“
 בהשוואה להערכות מקיפות אלה קאיר היר, הערכות בירושלים הן שטוחות. רדודות. צרות-אופק. קאהיר היא מטרר פולין. ירושלים היא גטו.
 יכולה לצמוח טובה אחת ממלחמת עיראק-איראן. מאז נובמבר 1977, לא היה קיים במרחב מצב נוח יותר לתפישות מצרית-ערבית, בעזרת ישראל. גישה יש ראלית חדשה, שהיתה נותנת בידי אלי סאדאת את האפשרות לשכנע את הערבים, כי יש בכוחו לפתור את הבעייה הפלסטינית. יכולה תהא לשאת פרי דרמאטי. אלא שאף מצרי רציני אחד אינו מאמין, כי ממשלת בגין מסוגלת לכך, ואין מצריים רבים הבטוחים שהמצב ישתנה לטובה אם וכאשר יגיע המערך לשליטון. ניצחונות של רגן, שאירע כמה ימים אחרי שיוחז אלה, בוודאי הגביר את הפסימיות בקאהיר. אבל יורשו של רעמס הוא פבי דני. יש לו זמן.

דגל קרוע
 מתנוסס מעל בתי מושב שדות. לפני שלוש שנים, כשהודיעו אמצעי התק" שורת כי אזור הפיתחה יועבר לריבונות מצרית, התארגנו חברי המושבים והניפו את דגלי המדינה מעל בתיהם. אז, החליטו לא לוותר ולהישאר ישראלים. התהליך הטיבעי של שחיקה, דהייה והתפוררות, שעובר הדגל, יכול לשמש סמל למושבים עצמם.

מישהו רוצה לעכב את פינוי תושבי הפיתחה

עד הרגע האחרון - והם מבטיחים לשבש את תהליך הנורמליזציה עם מצריים ומאיימים:

„כדור לבגין - מזההש למרס!“

ומחסנים שבנייתם הוסקה באמצע. מו" שבי פיתחת-רפיח גראים כמקום שבעלי- הבית עזבו אותו, ומתגוררים בו אורי חיסלשעה.
 המושבנקים של פיתחת-רפיח מחפשים את עתידם. אין להם ספק שהיה עליהם לפנות את בתיהם. הם מוצאים דלתות רבות הסומות בפתחים - ואין זה מפתיע שלכמה מהם יש מחשבות בכיוונים חד- שים.
 „כמה מישפחות ממושב דיקלה היו לפני שנה בטיוול בפולטוגל,“ מספר נחמיה („חמציק“) ליבנה ממושב דיק" לה, „הם ראו שהקלאות שם מפגרת. אחר-כך, לפני שמונה חודשים, בערך, היה בפיתחה יו"ר מועצת-המנהלים של קוני צרן כלל, שמואל („סס“) נאמן. הוא אמר שברצונו לעזור לנו. התחלנו לגלגל רעי יון, להקים חברה שתתמחה ביעוץ לפי תוח הקלאי באזורים צחיחים בעולם.“
 תוצאת גילגול הרעיונות היתה מעשית מאוד: לפני חצי שנה רשמו חמישה מושבניקים מדיקלה - נחמיה ליבנה, יוסף

לאחר חתימת הסכמי קמפ-דייוויד, והי מאכלס עולים חדשים.
 הבעיות הקשות מטרונות במושבים הוותיקים המאוכלסים ב-410 מישפחות - כשלושת אלפים איש. כל ההסדרים ש" הוצעו להם עד היום התגלו כמילים פור" חות באוויר. לאנשי שדות הובטח שטח ליד קיבוץ ניצנים - וההבטחה הופרה. לאנשי דיקלה הובטח שטח ליד זיקים - והסיפור חזר על עצמו. נתיב-העשרה אמור היה לעבור לאזור מגן - והמנכ"ל החדש של מיישר-ההקלאות, מאיר בן-מאיר, ה" רה להקפיא את העבודות.
מחשבות
בכיוונים חדשים
 *
אנשי המושבים עדיין מעבדים את אדמתם, אך ליד החלקות המעובדות בולטת העזובה. הממות שהתמוטטו, גינות שחדלו להשקות, ערימות אשפה שלא פונו, מכשירים חקלאיים מולידים, בתים

תושבי שדות - המושב הראשון שהוקם בפיתחת-רפיח - ערכו בי שבת האחרונה חגיגה מיוחדת במינה: חגיגת-צילומים. כל מישפחות המושב, על כליריכבם המקושטים בפרחים, הגיעו ל- כיכר המרכזית שליד בית-העם, שלפו מצ" למות, החלו מצלמים מישפחה את רעו" תה. על גגו של בית-העם ניצב צלם מיק" צועי, וצילם את המישפחות בנו אחר זו לצורך אלבום הפרידה.
 סיבת החגיגה - תושבי שדות אמורים לפנות את בתיהם בעוד פחות משנה, אך מתחילים כבר עתה לחפש את מקומם בחוץ. בחגיגת הצילום היינו כולם אל ה" מצלמות, אך בעיות רבות. הסדריה-פסיכיים עצב, מועקה, וחוסר-דיעה באשר לעתיד. ביושבי פיתחת-רפיח, ובכלל זה העיר ימית, יש היום כ-6000 תושבים. תושבי ימית אין בעיות רבות. הסדריה-פסיכיים שלהם מתנהלים כסידרם, והם מתפנים. שני קיבוצי הפיתחה - סופה וחולית - ימצאו את מקומם בפיתחת-שלים. שם גם יתיישבו אנשי תלמידי-יוסף, שהוקם רק